

Partizānijas Vanagu Hissas

Lietuva terioja komunistu gaujos,
Laisvė surakinta rusiškais ginklais,
Bet aukšteičiai tarė: "Ne, nes nevergusim!"
Ir pakišo kovai plieno Vanagais.

Vanagai, kovon prieš te, kurs Krenliams stabai
Daves spėinę, perduos viska be jos!
Vanagai, dirsyn! Prabočisi jak aus stebi,
Lai jū kovos dvasia širdys suliepenosi!

Vanagai, nes liejam savo širdaij krauja,
Kad sugriestų laisvė tėvikišs namuos,
Kad taika ir laimė griestų į pasauli.
Palaimins Aukšteičiausis kovą aus tautos.

123

Lietuvai parnešti skaistu laisvės rytą
Slenka tamsia nakti voros Vanagu.
Lietuvi, aukšteiči, laisvė jak brangi tau -
Greit skutėk į kovą Vanagų laulu!

PARTIZANŲ MALLA

O Kristau, pasaulio ir ašlij Galimne!
Mes lenkiam partizana! galvas karisi.
Mes prašome, Kristau, jėgos savo kūnui,
Padėki mus, Kristau, nes Tujan stebėklus darai.

O Kristau, nors žemiška ginkla tu keiki,
Bet laisvė!... O Kristau!... Čia mūsų Salzda!
Mes vedame kovą ir naikinsim priešą
Ir lėnkdamies dangui pasitikiu Jo pvežda!...

O Kristau, mus tygtai palaimink,
Ir ginkla vadinki mus veilės!...
Mes pėdėkoš malla galings. Tuo kursim,
Tik laimink mūsų kovoje dėl laisvės!...

IR KRAŠTAS SUDEJAVO!...

Kaip žiedas rugiagėlės
 Žydėjo dienos mūs,
 Dainos lig saulės kėlės,
 Skambėjo po laukus...

Bet kraštas sudejavo,
 Raudas nykias visas,
 Pasviro laukuos jervas,
 Nuo rytmečio rasos...
 Ir kraštas sudejavo ir t.t.

Iš Volgos, Obės tolių
 Atslinko kraugeriai...
 Liūdnei šnara šventoji.
 Vaitoja Paneriai.
 Ir kraštas sudejavo ir t.t.

Lietuvi jie po kojų
 Mindžioja be kalties,
 Saviems stabams aukoja
 Gyvybės nekaltas...
 Ir kraštas sudejavo ir t.t.

Praslinko keli metai,
 Lyg sapnas koks šiurpus,
 Lyg kruvini verpežai,
 Šalelej saiučia mūs,
 Ir kraštas sudejavo ir t.t.

Bet greit sugriš laimužė,
 Ir laisvė sužerės,
 Jau laisvės varpo dužiai,
 Ataidi nuo Neris...
 Ir kraštas sudejavo ir t.t.

JAUNYSTĖ PRISMINUS!

Daug, daug daineliu aš isakýčiau
 Daug, daug dejonu tu neramjui,
 Tiktai ne šiandien, tiktai ne šičia
 Be savo sodžius gimtų namų...

Gimėm pirkelej mes samanotoj,
 Varge užaugom drauge visi,
 Lakstėm popieveis ir laukų plotais
 Su piemenėliais rytais basi...

Narstėm Šventosios sraunios vilnyse,
 Išbraidėm liūnus ir upelius,
 Lyg šaltynėlis tyra jauniatė,
 Saulėje pynėm sapnus tylius.

Meteliai bėgo, mes kilom, augom,
 Karves palikę išėjom art,
 O mūsų dienas Aukščiausiasias slaugė,
 Ant skruostų juokas žaidė takart...

Žydėjo gėlės gimtuos atšlaimiuos,
 Pavartės uosiais bujojom mes,
 Aidėjo dainos iš kaimo kaiman,
 Kai jodavom į naktigones...

Aidėjo toliai žavian gegužy,
 Nuo gailaus verksmo armonikos.
 Sodžius krykštavo, nuo juoko užė,
 Nebuvo kančios saloi nykios...

Pavakarėliai skirti mergelėms,
~~Skambėjo, melės skambėjo~~
 Skambėjo, melės skaiciuos džauksmuos,
 Kas gi netrokšta pas jas nuaiti,
 Jų aplankyti jas išbučiuoti...

Mus užliuliavo ta tyra laimė,
Laimėj užmigdė idilija,
Kurioj sambėjo Lietuvos kaimas,
Ir kuri dabar...nutilo jau...

Nuskrido jiukas, šypsnyš sustingo,
Ir skruostus dengia karti dlia,
Rytų žmogėdros ~~kan~~ siaučia siaubingai,
Nutilo dianos, sodžiaus galo...

Likimui skundžias mūsų jaunistė,
Benamės dienos sruvens vis,
Gyvybių trokšta tie komunistai,
Nuo skraudų jų verkia šalis...

-- o --

IR ŽIEDAI LIUDI.

Ko svyrat taip liūdnai,
Žibučių žiedeliai melsvi,
Pravirkstat taip dažmai
Pavasaris nemielas argi?

To verkiam ir liūdim,
Nejaučiam pavasario dvelkimo,
Skriaudžia darganos liūtim,
Be laisvės lapeliai parįmo...

Sunkiai suspaudė krutinę,
Tarytum gryžėžiemos laidai,
Naikina priešai Tėvynę,
Skambėję nustojo aidai...

Visad vienokia kančia,
Ar vakarą, rytą, rasotą,
Širdis verkia paslapčia,
Matydama žemę miglotą...

SALDU YRA MIRTI DEL TĖVYNĖS

Rudens dangus vėl apsinaukė,
 Pravirko motina sena
 Žiaurion kovon Tėvyne šaukėa
 Kad laisva būtų Lietuva

Sudieū, mergelė, laikas atėjo,
 Jau šūviai aidi iš miškų
 Tėvynei meilė pažadėjau
 Prisiekiu buti didvyriu.

Tėvynei laisvę iškovosiu,
 Kai ją parnešiu ant sparnų
 Tada tau meilės žodį tarsiu,
 Kai išvaduosiu iš kančių.

Tėvynės meilės vadini,
 Kovosim mes seni, jauni
 Pasauliui turėsime įrodyt,
 Kad laisvę mylime visi.

O jaigu toj kovoje audringoje
 Kulpkas pervertų mane,
 Tėvynė, šauksiu aš galingai,
 Saldu yr, mirti del Taveš!

JUMS PIRMIEJI ŽIEDAI!

Laukų pakluonėm, žaliom pašlaistėm
 Lyg gražiausiųjų rūmų karalaitė,
 Žibučių žiedus ašarom laistė
 Skindama nuliudus lietuvaite.

Skina nekaltus žiedus
 Ir eis kalnelin už beržyno
 Papuoš brolių savųjų kapus
 Ir kryžius kurie prie jų rymo.

Jūs žuvot jaunystėj gražioj,
 Palikot beržus, šlamancius kevus,
 Jūs ilsitės žemėj šventoj,
 Pirmieji žiedai puošia jūs kapus.

LAISVUŠEI ŽYDIAT...

Kur laukiai paskęsta plačią girią plotus
 Ir sodybos supa plašs ešerai,
 Kur palaukėj rymė kryžius sasanotas,
 Lyg skaisčius šiedelis, augai tu tenai.

Tau lopšinę ošė tėviškėlės uosai,
 Medumai kvėpėjo pievų dobilai.
 Žydrėją padangę ir laukus gimtuosius
 Savo pirma meile tylai pazilai.

Juokas ir jaunystė puošė tavo lėpas
 Akyse spindėjo meilė nekalta.
 Ir prašei aukščiausį vakarė suklypus
 Laimės savo kraštui nuoširdžia malda.

Laisvos dainos sklido po laukus pabūsius
 Kiekvienojsodyboj laimė augo vis...
 Krauju savanorių skaisčiai nusiprausus,
 Augo ir klestėjo Lietuvos šalis.

Ir balta ramunė supama nuo vėjo
 Mašas vyturėlis padangėj melsvoj,
 Ir sraunus upelis tau švelniai kušdėjo,
 Kaip ramu gyventi šalyje laisvoj.

Tu džiaugėis kai dirvos varponės liūliavo
 Platūs pradėlgėliai driekėsi lenka.
 Tau dalužę skyrė melsvos akys tavo
 O kraitelį krovė pasiėta ranka.

Neviliojo taves saldus piršlis šodžiai
 Nedūlėjo drobės skrynioje margoj.
 Kai baltas gegužų laimėj skendo sodžiat
 Tu kaž ko ilgėjais vakaro tyloj.

Ir vienas troško pas tavo meiti,
 Ne vienam tu tendei ilgesiu akis.
 Kas kad tu iš sodžaus paprasta mergaitė,
 Bet kratinėj plaka nuostabi širdis.....

Skriejo tavo dieno, lyg margos plaštakės
Ir jaunystė skendo svaigiame sapne.

Kad prieš vartų žydi vargas plačiašakis
Ir laimūžė dūsta netikėjai, ne.....

1947. v.19.

/Saulius/

SUTEMOSE

Kai suklaupia pušys vakaro maldoje
Ir vėjelis miega tarp baltų žiedų,
Plačiai ir bekraščių girių glūdumoje
Pas tave, mergaite, mintyse skrendų.

Nežinau, ką veiki, sutemoms atplaukiant
Virš juodų arimų ir laukų plačių,
Gal benuoją brolių prieš vartelių lauki,
Gal pini svajones ilgesiu skaičių?

Jau saldžiai sapnuoja pašlaistėję žibutė
Pasklydęs peukštis grižta į namus.
Kaip norėčiau šiandien su tavim pabūti
Paklajot po brangius tėviškės laukus.

Ir juntų kaip kyla svaigus žiemos kvapas
Nuo baltų papievių ligi pat žvaigždžių.
Girdėiu kaip žiogelis samanoje slepias
Ir neramią širdį plakančią girdėiu...

Bet nelauk, mergaite, manęs sutemoje
Aš nebeužklysiu pas tave šenakt...
Ašen sudumojau girių glūdumoje
Apie tave dalia pasaką pasekt...

/Saulius/

1947.v.15.

NEKVIESTI SVEČIAI

Kai geltenos varpos pakelėse linko
 Ir seklyčių durys vėrėsi plačiai,
 Vieškeliais dulkėtais nelauktai atslinko
 Iš rytų šalelės nekviesti svečiai.

Atviliojo juos čia mūsų krašto laimė,
 Pilnos mūsų klėtys ir laukai žali.
 Jų pavydžios akys žvilgčiojo su baine:
 Kaip gražiai gyvena gintaro šalys?

Niekas jų nelaukė, niekas nesutiko
 Nesodino mielai už baltų stalų...
 Kur tik jie užėjo, vargą ten paliko
 Ir aptemdė veidus liūdesio gailiu.

Piktą ir klastingą godą tuoj sumastė
 Iš bytų atklindę nelaukti svečiai.
 Žiauriau devyngalviui nuotaiką parvesti,
 Nemuno šalyje paūliot plačiai.

Lyg piršliai melagėtai savo dvarą gyrė
 Ir žadėjo saulę ant pečių parnešti.
 Bet jų godžios širdys suasvargelį skyrė,
 Mūsų krašto krautį troško išsivešti.

Nepatiko jiems čia senas lauko kryžius,
 Nepatiko brolių skambanti daina.
 Gim to krašto laisvę priešai pasiryžo
 Sutrypt ir amindžiot koja purvina.

Ramųji lietuvį iš namų išvarė,
 Darbu kurta laimę pavogė iš čia.
 Kad plačių vartelių jiems neatidarė,
 Kad svečius išvyti ruošės paslapdžią.

Daugalį suvarė jie už tamsių grobą,
 Daugalį ištiko tremtinio dalia.
 Lyg šalna piktoji tarp gėlių rasotų,
 Skynė tautos žiedus aštria dalgele.

Ir nutilo dainos plačiojoje žydrynėje
 Ašaros užtendė motinų akis,
 Priešų surakinta pančiais geležiniais
 Skaudžiai sudejavo pavergta šalis.

1947.v.29.

/Saulius/

BROLIŲ ŽYGIS

Prie vartų broliai susirinkę
 Tyliai kalbėjos vakarais.
 Numastė vergijos našta sunkią,
 Papuošti tėviškę žiedais.

Čia bręsta varpos, sodai žydi
 Ir niekur neisim mes iš čia,
 Sukilti į laisvės šventą žygi
 Mus šaukia protėvių dvasia.

Nemindėios oriešas mūsų žemės,
 Ir laisvo žodžio neišplėš.
 Nušvis dangus kraujais aptemęs
 Kai laisvės šūviai suaidės.

Mes nuo jų smugių nepalūšim
 Ir nešlensim jiems galvos.
 Geriau kovej garbingai žūsim,
 Bet nevergausim niekadės...

Palikę pradalgius lankoje
 Ir brandų javą gabose
 Išėjo broliai sutemoje
 Su plieno ginklais rankose.

/Saulius/

1947.v.31.

K A L I N I Ų   D A I N A

Gaudžia rudens vėjas, švilpia už langu
 Man krutinėj ilgu, ilgu neramu.
 Skruostais nusileidžia, ašara viena
 O širdis vaitoja laisvės alkana.

Pabundu iš miego, praveriu akis
 Aidi sargo žingsniai, skamba raketai vis.
 Niskas net nežino, kiek čia kenti -
 Kalinio dalūžė yr, sunki, sunki.

Tylicas ir bežadės dienos slenka čia,
 Naktys lyg sruvena tulžiniai karčia.
 Ir tyli paguoda atskrenda tada,
 Kai ramina širdį alpstanti malda.

Oi, motulegrangi, motina sena,
 Neliūdėk prie vartų - ašarų gena.
 Gal prabėga pro šalį dar dienelių daug.
 O ašei sugrįšiu tik tikėk ir lauk.

Jeigu man bus skirta taip baisi lentis,
 Sibiras, Uralas, tolimas šalis.
 Takeliu sugrįšiu laistytu krauju,
 Tave juk tėvyne, taip karštai myliu

Dievas neapleidžia smilgos palauštos
 Ir benamio paukščio ištikto audros,
 Neapleis ir mūsų tėviškės brangios,
 Čia Marijos žemė ir vaikai mes jos.

SUGRIŠK SŪNELI ....

Kad sodai svyro rausvom kekam vyšnių
 Ir pievos skandėjo kvapiuose žieduose,
 Tada tu kalėjime sėdėjai nuliūdęs
 Irilgėjais laisvės tėviškės laukuos...

Tėviškės takeliai gėlėm nubarstyti
 Kvepia žalias žienas pievoj pradėliuos.
 Kalėjimo mūrai kančiomis dabinti -
 Ak, tu mano laisve, kaip tavęs ilgios!"

Ne, dab neužteko tau šitos „laisvės“
 Išvežė tave ten toli už kalnų.
 Palikai mamutę ir gintiną sodinį,
 Palikai pirkelę Lietuvos laukų.

Vėl ilgies tu laisvės, mylimas sūneli,
 Ginto savo sodėjus tarp žalių klevų,
 Tavo rausvos lūpos ilgesiu pabalo
 Ir kasdien kartoja: „O laisve, kur tu?“

Ar sugriši vėl tu į savo gintinę,
 Ar su dalgiu skinsi gėleles lankoj?
 Ar skinsi vėl vyšnias tėviškės sodyboj.
 Ar dainosį dainas vakarė tyloj?

Grišk, sugrišk sūneli, žalion tėviškėlėn,
 Nuramink močiutę verkenčią tyliai,
 Paguoski tevelį skausmo iškankintą,
 Sugražink laisvę laukėnčią seniai...

KRAUJAS UZ KRAUJĀ

Drebēkit visi bolševikai —
 Jums kerštes atcina baisus!
 Jūsu planai nepavyko —
 Nušļuosim nuo šemēs visus!

Jau karta tautā jums atleido
 Tikējo, kad protan atves.
 Jūs vēl mēslān drapstēt juos veida,
 Surinkot net klumpes senas.

Sudeginot mūsu sodybas
 Iššādāte tēvus senus,
 Todel, kad sūnus pasiryžēs
 Del laisvės paliko namus.

Lavonus iānielinā mētot
 Po miestū gatves ir griovius,
 Jūs esat velniū išperēti,
 Teturit sadiato jausaus.

Kalējimų baisus dvākinas
 Teprimena gyvus kapus.
 Jūs matote tai, bet ar žinot,
 Kad ten už darīsino jus.

Žinokit visi bolševikai
 Mūs keršto dar jums pernažai.
 Uē tai, kq šitoj šemėj atlikot,
 Nubaus Sutvērējo teisnas.

SESUO BROLIUI TREPTINTUI

Pavasaris jau atkelevo
Pasipuošęs žibakle melsva,
Atneš jis gantužei vėl džiauksmą
Bet tau jo neatneš nikada...

Papuoš jis gantužę žiedeliais
Melsvaisis žibuoklių žiedais.
Tau sąaros skruostus tik vilgis,
O ilgesys veršis laukais.

Ilgėsis ta gimtojo sodžaus
Ir kloniuos purienų galvą,
Beržyse lakštutės sukimo
Ilgėsis tėvynės lauką...

Sodelį sušys baltos vyšnios
Daržely jurginai vyšnios-rausvi.
Broluši, tu ju nesatysi -
Likimo atskirtas esi!

Tau žydi ten sniegas baltutis
Vėjalis tau glosto šurpus.
Sieloj tu ilgiesi gintinės
Ir trokšti sugrižt pas savus.

Tu trokšti sugrižti gintinėn
Pabraidžiot po pievas kalnas,
(abra)Pabraidžyti pievų žieduose,
Kaip paukštis po oro erdves.

Deja, tau likimas neleidsia
Toli tu esi nuo savų.
Nebraidžiosi pievų gintinėn
Neskinsi su dalgež gėlių.

Neskriesi pas mus su pavasariu
Neskinsi žibuoklių melsvą.
Nevaikšiosi pievų takeliais,
Neateisi, neateisi jau tu...

Š A L I N ...

Šalin iš kelio piešo voros!
 Bėbėkit išgamos tautos!
 Išeinam vėl mes savanoriais
 Mušluoti melko ir klastos.

Gana skriaudų, nelaimės pančių
 Tamsaus kalėjimo gana!
 Dėl laisvės mirti su daina.
 Išeinam vėl vėl tėvyneš kančiant,

Už brolių kraują, sesių gėdą
 Už močių ašaras, skausmus.
 Purioj vagoj įaintas pėdas
 Ir už sudegintus namus.

Tvirtai suspaudžiam ginklą rankoj,
 Prieš bolševikus — tik kiva!
 Vėl partizani žygin renkas,
 Kad prisikeltų Lietuva.

P A R T I Z A N O I L G E S Y S

Tavasseris artėja ir jo gražios dienos,
 Laisvas partizanas miškuose gyvena,
 Vargo iškankintas, laisvės pasilgęs
 Veidu ilgesingą baltą skais...

Ach, tas gintas sodžius, žydinčiais darželiais
 Sušavėjo širdi, širdį tarp gelių.
 Tik siela nerimeta vakarinei spindint,
 Prisiėmus laimę meilės vakarų...

Oi neverk, mergele, neliudėk prie vartų
 Aš nebesteisiu liepu takeliu.
 Jau nebekalbėsiu tau meilų žodelių
 Ir nebesakysiu, kad tave myliu...

Jau gana tos meilės, jau gana tų žodžių...
 Gal kada dar meilė mūsų neapleis.
 O dabar už laisvę ir už gimtą sodžių
 Mano tvirtos rankos priešui mirti renkas...

Ė Y G I S

Partizanai mišku eina
 Ir tyliai dainuoja dainą.
 -Hi, Lietuvi, ar šinai,
 Eina broliai Vėnagai...

Mes tėvynę atvaduosim
 Vėl šydės gėles laukuose,
 Kai išvysim priešus
 Vėl sugrįšim į namūs...

Kol tėvynę priešas smaugia
 Bolševiku žveržys staugie,
 Mūsų ginklai tol žvengs
 Karšto kraujas kol atvės...

Fliono gretas surikuosim
 Linksmą dašą sudainuosim,
 Eism vyrai ir vaikai
 Bėgs tie dvasios ubagai...

 J Ū M S F I R M I E J I Ž I E D A I

Laukų pakluonėnė, žalios pašlaitė,
 Lyg gražiausiųjų rūmų karalaitė,
 Sibūčių žiedus ašaronis laistė,
 Skindama muliūdas Lietuvaitė,

Skina nekaltus žiedus
 Ir eis kaimelin už beržyno,
 Papuošt brolių savųjų kapus
 Ir kryžius, kurie prie jų rymo.

Jūs švot jaunystėj gražioj
 Paliket beržus, šlamėčius klevus,
 Jūs ilsitės šemėj šventoj,
 Firmieji žiedai puošias jūs kapus.

A T S I S V E I K N I M A S

Liki sveika, mergyte mano!
 Karunės žiedu laimę burk,
 Man gi likimas partizano
 Šiandiena čia, o ryt kitur...

Paduokisavo balta ranką
 Leiski pažvelgti į akis.
 Ir valandėlę tą nors menką
 Man liks brangiausia atmintis.

Išlinksiu aš kaip koks šešėlis
 Mane priglans tamsi naktis...
 Ach, kaip norėčiau grįšti vėlei...
 Ir grįšiu, jei tik ne mirtis.

Klajosiu tėviškės laukuose
 Juos drąsiai ginsiu kavose,
 Ir viena karta gal sužinosi,
 Kada aš jau prie NKVD.

Žydės vel vassaros auksinės
 Nauji gėlių žiedai subręs,
 Pamirši tu, kurs dėl Tėvynės
 Neteko visko, net tėvės.

Bet neliūdėk, tai nes tik žodžiai
 Jie kaip mirasas gal prais...
 Sugrįšiu vėl ir lūpos godžiai,
 Vėl siurbs tavasias vakarais...

MOTINOS AUKA

Didelės ašaros vilgė jos skruostus
 Motina verkė, motulė seną
 Sūnų vienturtį išleido į kovą,
 Baltai pražido senosios galva,

Sūnus pabučiavo į skruostas motulės
 Ir tarė: "Neverki, neteks laukti ilgai,
 Nes grįšim gimtinėn, mes grįšim nežuvę,
 Užtrauksim tau pergales daina čionai".

Neverki, mamyte, manes neliudeki
 Dėl laisvės kovot aš eisu.
 Sužys mus tėvyneį trispalvės vėl gėlės
 Nes laisvę atpirksinkrauju.

Nereiks mums vergauti tėvyne plešikams,
 Gyvensim vel mes laisvi,
 Laisvoje tėvyneį čyrens vyturelis
 Sesutės dainuos vėl linksmi.

Sesuočių darželiuos žydės gėlytės
 Skarotosios rūtos šydės vel linksmi.
 Puoš laisvaję, brangiamūsų tėvyneį
 Skardieji lakštuočių balsai!"

Motulės širdįs gimė meilė tėvynei,
 Išleido sunelį artąjį.
 Ir jautė širdies ji plakimą neramų
 Galžus jis par mūsų, galgris po pavojų...

S U D I E V

Saulutė į vakarus ruošės,
Ilgėjosi girios ir pievos,
Veidelį man ašaros puošė,
Sakiau aš gimtinei sudievų,

Aš jaunas vaikas praėjau
Pro savo gimtuosius namus,
Ir liūdna dainelę dainavau.
— Nameliai, palieku aš jus.

Sudiev samanoti nameliai,
Sudiev ir žalieji laukai,
Sudiev ir senieji tėveliai,
Palieku jus vargti čionai.

Imūsy žemele pripludo
Visokių čekistų žiaurių
Savieji mūs išgamos siūlo,
Tėvynę parduoti dėl jų...

Įkovą pieš juos mes išeisim,
Olaimę paliksime čionai,
Ar laisvėj ar varge budami
Tėvynę mylėsime karštai...

M O T I N O S K A N C I A

Ar matai kaip gaūliai prispausta Tėvynė
Ir kaip gailiai verkia motina sunaus
Tik tu nematysi verkenčios karžygio,
Žustant už Tėvynę karžygio brangaus.

Ak, tie mūsų broliai, mūs kovos draugužiai
Sužavėjo širdi liūdinčio žmogaus,
Aš muskimsiu žiedą, puikų astros žiedą
Ir puošiu krutinę mylimo /žmogaus/sūnaus.

Sutemos apgaubė rasotus papievius
 Iš dangaus išnyro didelis mėnuo,
 Pro eglių kamienus ir žaliasias pievas
 Išlenda šešėliai su drąsa veiduos.

Eina jie per pievas skęstančias žiedeliais,
 Eina jie vaduoti brangios Lietuvos,
 Ne visiems bus lemta grįžti šiais takeliais,
 Daugeliui teks žūti nuo priešų rankas.

Neateis, mergaitė, jis pas tau pakluonėn,
 Neramins širdies vakaro tyloj,
 Ir nebesvajosit su baltom ramunėn,
 Nešnabėdės jo lūpos, kad laikė ne tol.

Kartais prisimindavo parymus ant rankų
 Savo jaunas dienas praleistas drauge,
 Prisiminsi draugą krintantį nuo kulkos,
 Verksi, nes jis miega šaltame kape.

K A M U Ž M I R Š A I

Krauju pasruvo mūsų žemė,
 Beržynus papuošė kapai,
 Kam užmiršai tu jį mergelė?
 Kodėl jo kapa nelankai?...

Tave mylėjo ir tėvynė,
 Ir tu mylėjai jį karštai.
 Tu jam rūtų vainiką pynei,
 Jo rausvas lūpas bučiavai.

Bet štai, kiek laiko tepraėjo,
 Oi, ne, ne metai keleri.
 Kitą bernelį pamylėjai,
 Jam savo širdį jau skiri...

Todėl dabar, paukštelius išsiurbiant,
 Žalia beržyną aplankyk.
 Papuošk jo kapa konkorežiais
 Ir uogienojais apkaišyk...

DĒL LAISVĒS

Myli Lietuvis mēlynā laise,
 Myli gintinēs plačiuosius laukus,
 Myli Tēvyņē, Lietuva brangia,
 Myli žaliuosius laukus.

Dēl laisvēs jis stōja kovot už Tēvyņē,
 Dēl laisvēs nebijo numirt,
 Dēl laisvēs širdis jo tik plaka krūtinēj,
 Nebijo krauju jos atpirkt.

Sprogsta granatos, kulkosvaidēlai trata,
 Kovoja Tēvynes vaikai,
 Su priēšais žiauriais, iēšabikais Tēvynēs,
 Kad būt: laisvi laikai.

Dēl laisvēs, dēl laisvēs nebijo jis mirti,
 Nebijo jis priēšu žiauriu,
 Ir šengdams i priekī jis šaukia galingai,
 "Dēl Tēvynēs kovot aš einu!"

Myli Lietuvis mēlynā laisvē,
 Nevergaus niekados jis kitiems,
 Jis kovos su tironu, naikina priespauđa baisia,
 Kad vēl laisvē sugriētu visiems.

KUR JIS...

Kur status krantai prie Šventosios
 Ir šlama banguoti miškai,
 Žygiuoja narsus partizanai,
 Paliko ginti jų namai.

Namuose jų nieks nebelaukia --
 Siaubinga ten sukasi mirtis!
 Motulė ir sesės išėjo
 O tėvas užmerkė akis.

Kas vakarā saulē kai laidžias,
Kaž kur ten musīdi daina,
Jaunūtē šviesplaukē mērgaitē,
Muliusta, nes tōkia dalia.

Kur jis ir kodēl neaplanko —
Škausmīgai suvirpa širdis.
Gal kitā jisai pamylējo,
O gal jī sutiko mirtis.

Bet ne, jis tikrai tēber gyvas,
Tēvynai jo plaka širdis.
Kai tēvišķēj nebua vergijos,
Tada mylimsīs sugrīs

PARTIZĀNO TESTAMENTS

Už zālio šilo ant lauku
Ten ļaugel broliu nakautu.
Iraš ten sužēlātas buvau,
Gaila, kaļ jaunas prašuvau.

Jaunystēj žūti taip skaudu.
Bet už Tēvynē, tai /skaudu/smagu.
Už brangia laisvē, Lietuvas
Negaila gyvībē savos.

Tegul gyvuoja Lietuva
Tokia galīga ir laisva!
O man kapuosē bus smagu,
Nejāsiu žēnišķu vargā.

O kai pavasaris ateis,
Ir gēlēs ant lauku žydēs
To mano akys neb, matys
Ir nebeplaks jauna širdis.

Tu mano kapa aplankyk,
Rožių, lelijų prisodink,
Bet gailių šėšarų neliek,
Neska neprikelsi jau vistiek.

P A R T I Z A N A I M I Š K E

Sušlavo medžių lapai,
Sodus apdengė žiedai.
Vargo ir kančių daukmate
Miškan renkęs Vanagai.

Kas nuo armijos pasprūko
Kam neb, nieli jau namai,
Ir kentribės kam pritruko
Visus priglaudė miškai.

Koks gyvenimas po mišką
Jūs nežinot visiškai,
Tik laisvą iš jo sugrižę
Pasakys jums Vanagai.

Medžiai šlama paukščiai čiulba,
Skamba juokas ir ginklai...
Bėga dienos neprailgę,
Juoku kečiasi vargai.

Ir kai laisvi mes sugrišim,
Pracitis liks lyg sapnai,
Miška gerpsim ir lankysim
Liks dėkingi jiems vaikai.

RAUDONOJO TERORO AUKA

Gulėjo lietuvis ant gatvės,
Jo kraujas šibėjo purve.
Saulutė veide jo spindėjo,
Jo verkė metalė siena.

Lietutis jam veidą nazgojo,
Vėjelis jį glostė šilku.
Bakties tamsuma jo raudėjo,
Mergelė, nelauk, jo jau tu...

Varpai jam negaudžia, negroja,
Nelydi jo nieks į kapus.
Varnai jo akis iškapojo,
Nošiute, tai tavo sūnus.

Ir kai suskambės laisvės šūviai,
Lietuvius į pergalei šauks.
Nepakils tik nuo gatvės lietuvis,
Į pagelbą jo neprikels.

- o o o -

DEL TAVĖS, TĖVYNĖ.

Del Tave, o Tėvyne, šandien aš kovoju,
Del Tave, del Tavųjų vaikų, ...
Del Tave, o brangioji Lietuva!
Del Tave, ir gyvybę statau į pavojų,
Del Tave, o brančioji Lietuva.

Visada, net sapne laisvę svajoju,
Apie laisvę gintųjų laukų.
Visada, ar verkiu, ar juokiuos ar dainuoju,
Nepanirštu Tavųjų vargų...

O tada kai tauta bus laisva nuo pavojų,
Kai nebus jau kovų bei vargų.
Na, tada atsiras daug balsingų herojų,
Kurie sieks pinigų ir dvarų.

Bet vistiek nei kovs, nei varguos nebeju,
Nes Tave, O Tėvyne, myliu.
Ir tegul partizanai tuos jausmus beaukoja,
Man vistiek, aš kenčiu ir myliu...

JŪ ŽUVO DEVYNI

Šventoji sugino dišvyrius,
 Jų laukė šalis pavergta.
 Ilgėjosi kloniai ir girios,
 Kaip ilgis močiutė sena...

Iš Azijos priešas atėjo,
 Iš mindė mūs pievas šalias.
 Šventosios pakrantėm aidėjo,
 Kad laisvė jau mums atinta.

Ir štai sudundėjo eglynas,
 Kai švito sekmadienio rytas.
 Devyni už brangią tėvynę,
 Devyni už laisvę nuvyto...

Pravirko gailiai motinėle,
 Pravirko ir eglė sena.
 Spygliuotom šakom užjį vėlą
 Ji meldė, kai švito aušra.

Po priespaudos keliais tėvynė,
 Po metų sunkių, neramų.
 Atheršysis mes už devynius,
 Nemindėtos jis pievų šalių...

- o o o -

AŠ PRISIKELSIU

Aš klausiu tėviškės nielos:
 - Ar prisikelai dar tu?
 Ir iš tamsios nakties tylos
 Ji man prabilo balsu:

- Jau aušta rytmečio aušra,
 Su pirmu spinduliu keliuos.
 Vergijos pančių man gana,
 Nisiu surast naujos šalios.
 Nuplaus išlietąjį kraują
 Sukvilgės rasa sidabrinė,
 Išvydus Lietuvą naują,
 Alsuos džiaugsmu krūtine.

Su pirmu spinduliu rasos
 Bebesėliu melsviausiu,
 Tėvynės žemė man kartos,
 — Greitai aš prisikelsiu.

— 0 —

J U O S I Š D A V Ė

Kur upeliai teka ir tenasi giružė,
 Auga ten eglaitės, alksniai ir beržai...
 Šįmet rudenėly, vidury naktužės
 Ten apsigyveno laisvės gynėjai...

Bet neilgai teko jiems tenai gyventi,
 Neilgai skambėjo jų dainų aidai...
 Iš draugų savųjų rados išdavikas,
 Atvedė plėšikų gaujas į tenai.

Ankstyvą ryteli vos saulutei tekant,
 Broliai šnekučiavo po žygio nakties,
 Bet štai netikėtai priešas juos užpuolė
 Ir žuvo broleliai pavergtos šalies...

Kaip gegužės ryta nuo šalnų pakasti
 Krinta šiedeliai gėlytės jaunos,
 Taip vidury girios pervartom krūtinėm
 Erito mūs broleliai ant žemės šaltos...

Nešinos tėvelis kur žuvo sūnelis,
 Į šaltą kapelį nieks jo nelaidos...
 Tik miško paukšteliai ir žvėrys piktieji
 Nekaltus jų kaulus po krūmus nešios.

Nesulauks močiutė grįstančio sūnelio,
 Prašydės langelį, rankas nurytos...
 Bet negrįš sūnelis vidury naktužės,
 Negrįš aplankyti motinos senos...

— 0 0 0 —

==

V E R G I J A

Nedaug ko skiriamas viens nuo kito
 Bus kareivis ar šava.
 Jų planas buvo nustatytas
 Sutrypt, sunaikint Lietuvą.

Upeliuose vanduo patvino —
 Tai gal nuo ašarų galių.
 O tu tėvyne mano, aini
 Vargingą, kruviną keliu.

Kiekvienas medis prakalbėjęs,
 Tisvien kanšiam nesuskaičiuos,
 Kiek daug daug kalėjimuose prašė,
 Ir kiek jauni gali kapuos.

Mošintė varkia vėl ašelio
 Nisike nugirdusi šūvis —
 Ir kiek jauniems beliko kelio —
 Mus šaudė brolius lietuvius...

Kai išblakęti paukščiai skrenda,
 Sugrįžta vėl savuos ližuos,
 Lietuvis vietos nebeuranda,
 Placius laukuos, taliuos miškuos...

Senai jau vienas brolio krito,
 Jis buvo mylimas būry.
 Dabar lavonas paguldytas
 Miestelio aikštės vidury...

Ant jo kapurės vyčio kryžius,
 Ranka iškelta virš galvos.
 Juk jisai buvo pasiryšęs
 Kovot ir mirt dėl Lietuvos...

Placiai pravertos melsvos akys,
 Jo talavi rūbai kruvini,
 O, motin kasgi tau pasakė,
 Ir kam jo vardą dar mini...

Patvino vėl vanduo upeliais
Ant pievų žydi daug gėlių,
O ten ganykloj ant kapelio
Mergaitė atnešė gėlių.

Vis žydi gėlės ir nevysta
Ir vis nebaigia nušydėt,
Tik vysta grožys ir jaunystė —
Sunku vergauti ir kentėt.

• - o o o - •

T Ė V Y N Ė I

Lai prisikelia tau laisvė, tėvyne,
Su pavasario šibuokle melava,
Kad broliai galėtų ištarti:
„Lietuva, esi tu laisva!“

Kad vėl plevėsuotų trispalvė
Vilniaus sostinės pily,
Kad kiekvienas lietuvis pajustų
Beapsakomą džiugumą širdį.

Bet dėja, tu tyli mūs tėvyne
Po rėžėlais žiauriųjų priešų.
Bet ateis tą brangioji gadinė,
Kada vėl būsim visi laisvi.

Vėl žydės mūs sesučių darželiuos
Rausvos rožės ir rūtės žaliuos.
Jos tiktau, o brangioji tėvyne,
Tik tave jos žiedeliais papuoš.

Jos papuoš mūsų Baltijos krantą,
Vilniau klonius dabina jų žiedai,
Kad tik tu, o brangi mūs tėvyne,
Vėl žaliuotum, žydėtum laisvai!

• - o o o - •

--

V I L P I S

Giria slama, vējas ūša,
 Verka rudenio naktis.
 Ka naktis tamsioji slopia,
 Tik ji viena pasakis.

Iš krūtini; veršias tonai,
 Lyg rudens liūdna rauda.
 Į erdves su tonais kyla
 Laisvės trokštanti daina.

Plēšo skausmas jauna širdį -
 Tamsus kapas ir naktis.
 Dar jauna viena gyvybė
 Vėl nusviro į smiltis.

Partizanai rūšiai žvelgia,
 Grumia priešai baisi.
 Tartum griausmas kyla šaukimas -
 Išdavikams tik mirtis!

Judo gražiais pirkes,,laisvę"
 Dreba dėl savo dalios,
 Ir praliejes brolių kraują
 Nebegrįši atgalios.

Nebevienas kyla lapas,
 Kraujas grįs laisvės kelius,
 Iš kančių pakilus laisvė
 Šviesiam rytmetį pabus.

Kils iš kapo partizanų
 Laisvės angelas skaistus,
 Ir kapus didvyrių laimais,
 Krauju laistytus takus.

L A I S V Ē B U S

Pavasaris kloniais jau supas,
 Vējalis gaivina laukus,
 I laisvę išsiveržē upēs,
 Ir tēviškē laisva grait bus.

Pakilsī, manoji tėvyne,
 Iš priespaudos, vargo, kančios...
 Ranka partizano dar gina:
 Ir gabę ir laisvę tautos.

Už laisvę kas mūšį pasvyro,
 Tų vardus per mažius minės.
 Ant kapo supilto didvyriui
 Baltoji lėlija žydės...

Lietuvi, kovoje būk tvirtas,
 Kaip ažuolas girioj plačioj.
 Duok Dieve Velykas ketvirtas
 Jau švestį laisvoj Lietuvoj.

- 0 -

K O V A D E L L A I S V Ē S

Nuo Nevėžio lig šventosios
 Mūaidės gojai, šilai,
 Kai dėl šalies mylimosios
 Pakils vyrai, miltinai.
 Truks vergijos kieti pančiai,
 Vysim lauk bolševikus,
 Prasityje vargas, kančios,
 Kaip sapne šiurpian paliks...

Šimonių giria didžioji,
 Platūs Trškūnų miškai,
 Šiaurės vėjus išbujoję
 Jau oš laisvai, amžinai.
 Nes narsieji partizanai
 Lengs mūs protėvių keliais,
 Per plačiuosius okeamus
 Jų žygių aidai nueis.

„Nu Nevėžio lig šventosios
 Nuaidės: vergaut gana!“
 Kai dėl šalies mylimosios
 Prasidės laisvės kovai
 Buskaidrė mergelių akys,
 Mamos ašaros mudžius,
 Kai gyvenims kai plaštakės
 Laisvėj sumirgės gražus...

— 0 —

MOTINAI

Mamyte, neverk, nepadės juk rauda!
 Bet laimink pradėtąjį žygi.
 Pakils iš vergijos narsioji tauta —
 Juk laisvės žiedai jau prašydę.

Šintai nors krito narsiajų ešnių —
 Mes likę už juos atkovosim!
 Mes laisvę parn ešim ant savo pečių —
 Plėšikams čia vietos neduosim.

Čia didvyrių žemė, ne driskių šalis,
 Už ją mes ir mirt nebijosim.
 Diena po dienos tikrai laisvė sugrįš,
 Su pergale karžygiais josim.

Tad laimink mamyte karžygius tautos,
 Už laisvę jie mirtį išėjo.
 Jų žygiais didžiūnasis tauta visados,
 Juos laimin ranka sutvėrėjo.

— 0 0 0 —

— —

A T G I N S T A N Č I A I L I E T U V A I

Krauju pajuodęs Tavo veidas Lietuva,
 Dar nusigraus švariam šaltinio vandeny.
 Numetus purviną apsiaustą, vėl būsi laisva.
 Laisva lyg sakalas į žviesią atseitį skrendi!

Šendiens vis miškai, laukai ir kloniai
 Tave sutikti pasipuošė tikrauju šalumu.
 Nes kaip motina visus glaudė malonei,
 Savo šėdžiais duodi vis naują jėgą.

O Lietuva! Pasveik koks Tavo raukšlėtas veidas
 Ir akys liūdnes, susimasčiusios, lyg nebė tos
 Kodėl? Juk metai po Tavo bedugnėn nuslinko,
 Nejaugi tie metai pakeitė ant visados.

Neliūdėk, greitaitu vėl būsi laisva pasauly,
 Laisva, prašydusi lyg rožė dilgelis daržė.
 Nukelti, šel Tavo tuoj galia saulė,
 Ir savo rankomis atveštį ją šia.

Rytį Tu būsi vėl laisva, Lietuva!
 O metų raukšlės dingt nuo Tavo veido greit.
 Nauji pavasariai prašys širdyje ir pašlaite
 O mes, broliai, prisiminimą juoda bėgla apar

- o o o -

G E G U Ž E S M A R I J A I

Tau pirmą šibuoklę iš tėviškės klonių
 Nešu ir sukoju aš Tau, tikta! Tau;
 Tavoje akyse ir Tavo maionėj
 Aš laisvą ir laimę matau.

Ar liūdnes, aploistas žmonių ir pasaulio
 Pasaulio klaidioj neteisybėj brendu, -
 Švelniu į Tave, į gyvenimo saulę
 Ir - kelią ir viltį randu.

Aš priešo vėpultas, ar sužeistas krentu,
 Jaučiu Tavo meilę ir rankę arti,
 Ir garbinu vardą Tavošviesnį, Šventą,
 Tik i v e K a r i a kartoju širdį.

Tau pirma pavasario gėlę aukoju,
 Ir savąją buitį pasikiriu Tau;
 Skiriu Tau šią dieną, skiriu ir rytojų,
 Nes ateitį savo Tavy tomatau...

- o o o -

MUSIKALTIKAS IT BAUSMĖ

Gyvenimo mano saulutė jau leidžiasi,
 Nežiliai kas kart vis ilgyn ir ilgyn,
 Darbai pragaištingi jau atpildo geidžiamą,
 O atpildas tėra - tai kalka širdin.

Jau greitai, jau greitai kalėjimo slenktį
 Aš šengti turėsiu kaip niekšas batus.
 Norėčiau gyventi, dar mirti per anksti,
 Norėčiau prašyti atsisisti visus.

Ak, brolei, aš klydau, kad išdaviau tautą.
 Mane suklaidino ši priešų ninia.
 Norėjau ant jų visų viešpatauti,
 O štai surskintą jau matot mane.

Užuojautai pasaulyje nėra vietos,
 Perdaug kraiviau jau žanogį širdis.
 Perdaug to nekaltosjo kraujo išlieta,
 Ir lenta tik viena...išdaviko mirtis.

O kelsis tauta, kad per anšius gyventų,
 Kad po vėtrų, audrų dar skaisčiau nušveistų
 Neskirta tik man pasidžiaugti ta švente,
 Jau neriasi kilpa, aš prakeiktas visų.

- o o o -

--

NAKVĖNINKAI.

Ko taip baisiai nusimainę žiūrit į mus?
Gal dar pirmą kartą matot tokius svečius
Nebūkit nusimainę 2 k. jie garbia jus.

Šeimininkė čiupęs lazda tildyk šunis.
Vesk į daršinę ar tvartą tildyk/ir ten pririšk.
Kad niekas nežinotų ir šunes kad nelotų
Tada tvarka.

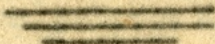
Šeiminikės kelkit gretai langus uždengt
Nors kaimynai ir neblogi -- reikia jų vengt
O šviesą kai uždegsit, pažinę net mustebsit
Ir bus ramu.

Gal atrasitę kaimynų, gal giminių.
O jei ne -- galesit suprasti iš mūsų veidų.
Mesame mes plėšikai, bet žmonės katalikai
Tokie kaip jūs.

Ko atėjom, ka sakysim -- galit nujaust.
Jei kas prašosi nakvynėn reikia priglaust
Kur gulti -- mes atrasia, nereikia mums matrasų
Tiktai šiaudų.

Tvirtai tikim ž šeimininkės duosmumu,
Ji paprašus vaišinti svetelius.
Paltelės plaštakienės, dešrelės pusmetrinės
Mums ir gana.

Juk netankiai apsilanko tokie svečiai.
Tie, kurie atneš jums laisvę savo pečiais
Tad mieli šeimininkai, priimkite kaip tinka
Tokius svečius.

L A I S V Ė S   K A I N A.

Del ko Tu, Tėvynė, taip liūdna?
 Juk greitai tapsi laisva.
 Del ko gi sustingo šypsena?
 Kur dingę Tavo daina?

Skaudu man nes tien tėuta
 Pakibę saubo ranka,
 Kad kraujo aukonis ir kančia
 Aptemo laisvės aušra.

Nors laisvės diena ir netoli,
 Bet kangi ji taip brangi?
 Kam slegčia tokia sunki dalis
 Narsuolius ir jų šeimas?

Murinki, Tėvynė, Tu mano
 Ir priešo Tu nebijok.
 Gins Tave narsieji vanagai,
 Gius priešo pikti planai.

Gal žusin, bet gi už tai
 Kris priešo šunų kalnai.
 Juk laisvė tada bus tikra,
 Kai krauju atpirksime ją.

A C H,   T U,   V E R G I J A...

Ach, tu vergija, kokia tu baisi,
 Laisvę praradę verkisime visi...
 Verkia mus šalis priešojama,
 Iš skausmo rankas grašosi mama...

Žūsta jos sūnus tėviškės laukuose,
 Kas gi ja be jo senatvėj paguos...
 Liūdi mylima tyliasis vakarais,
 Kas jos aplankyt vienišos ateis?...

Mylimas akis užmerkė be jos,
 Raiba gėgutė ji teapraudos...
 Verkia Lietuva, verkiame visi,
 Suokie lakštutė dieznuų ilgesy...

C I U L B Ė K, C I U L B Ė K...

Ciulbėk, ciulbėk lakštutė
 Daržely jazminų,
 O mano rūpestėlis,
 Dainelė už dausų.

Budėk, budėk lietuvi
 Už laisvę Lietuvos,
 Kai priešus pamatysia
 Kulkosvaidžiai kvatos.

Išgropstė mūsų turta
 Naikino namelius
 Itribitelių lavonais
 Nuklosime kelius.

. Dada mes peilsėsia
 Kai priešų nebebus,
 Kai paskutinį driski
 Nusisėis į kapus.

Raudonas piktas gėles
 Partizanaš muskins
 O mums sesutės rūtom
 Krūtines padabins.

ISTREBITELIŲ POLKA.

Viskas būtų gerai buvę,
Kad bešokant nesugtiuvę,
Kad tas rudis iš pasaulio
Būtų manęs neušpuolęs...

Šoka polka linkama viena
Senis skrebas ir skrebiene,
Ir skrebukai ir skrebytės
Šoka sukibę rankytėms...

Gera buvo gyvent kaimė,
O mieste tai kkr tikra laimė
Norą katinas suėdė,
Na, bet dėl to dar ne bėda.

Tu, skrebiene, mano siela,
Lai pasi bus tavo siela...
/Tora dieny -nanunoksim/
Eisim kaiman pasivoksia.

Ar kas sakė ar nesakė
Tau, be sparnelių plaštakė,
Kaip tavo šitas seniokas
Pasivokti visko išako.

Štai į kaimą mes išėjom
/Ir prisiminus šiurpas ima/
Po spintae, stalčius mašyčius
Ieškome mes tų banditų.

O jei šia nieko nerandan
Laimę dar kitur pabandom:
Ir snt gričios vienas už kitą
Lektame ieškot banditų...

Arba vienas skryniškas klėty
 Reikia pakratyt mokėti,
 Kad nematyt šeimaininkė
 Ir kešėnė būt turtinga

Tau pasakėti dar verta
 /Tas man buvo jau nekarta/
 Ka nes darom, kai pamatom,
 Kai isa vajiais "saraktyt"

Mat šinai, kad varnas varnui,
 Niekuomet akies nekarta
 Kad nekiltu kokle barniai,
 Abu tokie -tad neverta.

Taigi, nes visi skrebukai,
 Šautuva aplink apsuke
 Drošias buožėms, tomė banditėms,
 Kad mus barti nebanditu.

Todėl šokia, tripinėkia
 Viltis pilva papėnėkia,
 Nėš skrebukams taip jau lemta,
 Neilgai varkė ir gyventi...

D A I N A.

Mylėtos Tėvynės klauėjus,
 Apdengė tamai naktis,
 Vėtros mūsų žemėj saučia,
 Ir nerimsta vis...

Sklinda vis aplink dejonės,
 Spaudžia vergas mus vieis,
 Žūsta šalies partizanaš,
 Už idealus šventus...

Ženkime į kovą didžia,
 Ženkime piramų drasiai,
 Mes nugalėsime vėtras,
 Ir vėl prablaivės rytai...

Vėl sode žiulbes lekštutė,
 Gėlės vėl žydės laukuose,
 Laisvos Tėvynės (mūs) sūnus
 Vėl linkamas dainas dainos.

NELIŪDEK MOCIUTE

Neliūdek, mociutė, kad prie Kėčių stalo
 Šinet viena vieta pasilike tuščia,
 Ir nelauš iš rankų tos baltos plaukelės
 Tas, kura tamet laužė ir dar buvo čia...

Šinet mano vietoj padėk eglės šaką
 Iš to pat eglyno kur mašas žaidžiau,
 Ir uždėg mašitę Kėčių stalo švakę...
 Tu tai padarysi, aš tikrai žinau...

Aš žinau, tu klaupsies poterių kalbėti
 Prie uždengto stalo su visa šeima,
 Mane prisiminus tu tikrai liūdėsi,
 Per raukšlėtą veidą risis ašara...

Tikiuosi laimingai aš kovą atpirkęs
 Farnėšiu tau laisvę ant savų pečių
 Tada mes išmesim iš savosios pirkios
 Senos eglės šaką ir josios žiedus...

FOTOGRAFIJA.

Ach, juodaplaukē gražuole, tu mano
 Sirdijē su manis vis esi,
 Vis esi tu dalioj partizano,
 Jo varguos, jo dēļauksmuos, liūdesj...

Štai imā aš sēgrubusiais pirštais,
 Lye relikvijs koklaks imā-
 Fotografijs, tē nepamirētama,
 Kaip ir praeitj su tavimi...

Liūdnoš akys... Šypsnyš ant veidelio...
 Gēlēs dvi ant supintu kasu...
 Tavo lūpos... praeitin manē kelis...
 Praeity su tavim sē esu...

Mēs vienī... Tu kuždi apie laimē,
 Ir prašai neužmirēti tavēš!
 O laimūšē j gimtējī kainē,
 Mūs atakitš per dausas, per žvaigēdes!

Kažkur šūviai... Priešas mirtj vėl sēja --
 Fotografijs tyliai slepiu...
 O aplinkui jau trečias rugsējis
 Be namu, be tavēš, begēliu...

R U D U O.

Prašvitus saulē vėl apteno,
 Aptemo vesara graži
 Vėl liūdesys sukaustē žemē,
 Ir miršta gēlēs pamaži...

Sulys ir pageltęs lapas,
Kaip skruostas mirusio žmogaus,
Rudens purve suranda kapą
Ir...nebesušiama daugiau...

Nuliusta nuogas likęs klevas.
Kartus ošimas liko jaa.
Gražiausės dienas pražaliavęs,
Aptulbo išgastų nykėm.

-Kas liko man? - Jis šaukia, Tylu
Paguodos žodžio nerasi...
Tik vėjas iš šiaurės pakilęs
Apgambia klevą liūdesį...

UKMERGISKIŲ PARTIZANŲ DAINA

Aš pasaulio šviesos karalijos
Nemačiau, nemačiau nie kada,
Juodos rožės ir juodos lelijos,
Ir daina viturėlio juoda...

Juodos dienos apkrėto man veidą,
Juodos dienos apkris ir mane,
Kai iš sutemų tolinas aidas
Pasigirs veriant duris nakčia...

Nematysiu saulėlydžių aukso,
Nematysiu akių aylimos,
Ir aušros, ir aušros nesulauksiu
Šito aklo likimo namuos...

O, naktis naktis, o, stebuklų pasauli,
Per tave, per tave aš einu,
Per tave aš nešu juodą saulę,
Ją iškėlės virš skausmo dienų...

L I E T Ū V A I

Nesuēs nesugrauž Tavo daļios
 Raudonieji rytų kirminai
 Su melsvais ešeraiš ir upeliais tu mums būsi
 Tu mums būsi graži amžinai.

Šaltos rasos negēlia Tavo koju,
 Žiburēliai akiu neišbles
 Tavo meile ir laisvę nešiojam,
 Kaip švendāusiaš liepanelę širdies.

Neužplakš priešu švilganiai laukiniai
 Tavo plastenčios laisvės ugnies!
 Ant dangaus ilgēsingos mēlynēs
 Visos skaidrios šveigždušes apindēs.

Tegu raišos ir trankos griauštiniai,
 Tegu maišos dangus su žeme —
 Mes išešim ant ranku, Tēvyņę,
 Kaip gintarē laša, Tave!

Nesuēs, nesugrauž Tavo daļios
 Raudonieji rytų kirminai —
 Su melsvais ešeraiš ir upeliais
 Tu mums būsi graži amžinai!

— o o o —

PRAŠOM; PRAŠOM PAKLAUSYTI

Prašom, prašom paklausyti,
 Kā mes turim pasakyti,
 Nē daineliu padainuot;
 Bet nelaimēš išejuoti.

Lašiniukai baigēs mūsū,
 O aplinkui pilna rusū,
 Faltele, dešrele, sūreli
 Partizanas, dovanok... Ašiu bus!...

./*

Mano batai jau nuplyšo,
 Iš viršūnės pirštai kyšo,
 O kai dar žioma atels,
 Tuo liūdnėnė mūsų daina.

Šalta, šlapia, kūnas dreba,
 Rėdos, tuojau pavirs į ledą,
 Tad – pėdas, būk malonus, būk malonus,
 Pasukuk manęs batus, ašiu bus....

Kitam švarko, kelnių reikia,
 Trečiam paltas kelias streikas,
 Šeiminkas puikiai žinot,
 Ką reikia gyvent tankynoj...

Plytė rūbai rėdos tyčia
 Tuo tankio, aštrių šakytų,
 Aukokit, dovanokit man
 Visokių rūbus... ašiu bus...

Kai strebitelius (švygia) išmušia
 Ir išvygia visus musus,
 Tėl gyvens, kaip kad gyveno,
 Jūsų broliai partizanai.

Jūsų veilles naudairšis
 Tėl senatvėje numiršis.
 Už paltų, šėvelių, šūrelį,
 Už švarkelį, nė batus – ašiu bus...

- o o o -

L A I S V A B U S Š A L I S

Rur dangus ugnis liepsnoje
 Per miškų gelmes,
 Narsia širdžia, tvirta koja
 Šengiane tai mes:
 Namai išdraskyti,
 Mėr sesės, manytės,
 O mergelė lelijėlė,
 Kaip palinkus laukų gėlė
 Verkia laukdama.../2 kart./

Bet sugriš laikai saulēti,
 Grišim i namus,
 Aukos uš šali sudētos
 Veltui no prašus!
 Kils laisva šalelē,
 Laimē sugriš vēlei,
 Nematys priēšu Tēvynē,
 Nes uš ja - visi tešino -
 Pasiryšē mirt.../2 kart./

Lauk, tēveli, lauk, mamyte,
 Laimē greit nušvis,
 Bolševikai bus iš vyti,
 Laisva bus šalis!
 Sumirgēs trispalvē,
 Aidēs tolios salvēs,
 Nematys priēšu Tēvynē,
 Nes uš ja - visi tešino -
 Pasiryšē mirt.../2 kart./

- o o o -

L A I S V E S M A R Š A S.

Skanbēk daina laukais Tēvynēs
 Ir Laisvēs šygin stiprink mus
 Ta Lietuva, vargus pamynus
 Graži, laimīga vēliai bus.

Ne veltui kraujo tēvu žemē
 Sugērē tiek vaiku savu
 Jā svetimī atējo žemint
 Bet jī gyva šia tarp goju.

Parneš mums Laisvę partizanai
 Visa nuvarginta tauta
 Pakils i šygi. Te nemano
 Kad Lietuva jau pavērgta.

Flašiai siūbuoja viršūnėlė
 Liekno berželio prie kelių
 Apgynę vyrui teviškėlę
 Trispalvę kels ties berželiu.

Ir Laisvės dainą neš vejelis
 Į visas keturias puses
 Kad Lietuva pabudus kelias
 Vaikus savo į Laisvę vest.--

-- o o o --

KUPIŠKĖNŲ LIAUDIŲ DAINĖLĖ.

Kas šiandieną yra valdžioje
 Apie ūteivį galvoja.
 Viskas matos kaip ant delno
 Kad už darbą -- nebus pelno.

Kurie ginklą pavartojo
 Greit į žydų eiles stojo
 Kas ant baškos girta tvarka
 Tam krietynas kelia tarka.

Kas mėgo šnipu paloti
 Tas greitai virto iš koto
 Nes kas šnipu užverbuotas
 Nuo žemės bus tuoj nušluotas.

Kas liežuvį ilgą turi
 Tas liūdniau šiandieną šiūri
 Kas „banditus“ vis dar mato
 Tas kulmus tuojau nukrato.

Aš perspėjau jus šiais mėnesiais
 Tokiais rūšiais ir nuobodžiais
 Kad perskaitęs juos suprastum
 Ir...sau duobės rebekastum.

-- o o o --

O I, T O R K A, T O R K A...

Oi, torka, torka, torkele aštrioji.
Kodel tu taip skaudžiai mane tarkavoji,
Kuo gi nusikalto manoji sądyne?,,
Kad ne tik tarkavo, bet ir druska trynė?

Oi, kaip baisiai skauda, degs, peršti, niešti.
Jau kelintą dieną negaliu prisėsti...
Oi, kaip sužverėjo dabar visas „svietas“
Kad man reikia vaikščiot tik ne išsikėtus

Stalinai, teveli, daryk tokia tvarka,
Kad betkas nedirtų tokią aštrių torką...
Dabar visi torkas kuo giliausiai kiškite,
Visus druskos maišus virvėms užriškite.

Savo liežuvelius už dantų laikykite,
Būkit kurti, akli, nieko nematykite
Kad aštrios torkelės jau neberaikėtų
Reikia sugįventi broliška mokėti.

- o o o o -

I Š D A V I K A Š S.

Jūs žiaurios išmatos šukšlynų
Lietuvjo vardo neverti,
Už savo žveriškas sądynes
Per amžius būkit prakeikti.

Jums už sukurtą rojų Kaują
Už sesių motinų kančias
Ir už pralieta brolių kraują
Surenksim vėl išleistuves.

Neilgos dienos Kremliaus pona
Ir jų likimas bus baises,
Perišę skarmalus raudonus
Tuoju iškarstysia visus.

BALSAVUSIO SKUNDAS.

Kaipgi nebalsuoti už deputatus
Gali konfiskuoti mano visus turtus,
Ai, ai, ai, ai, ai, gali but blogai.

Aš galiu ir vyžę skrebuti pabūduoti.
Kad tik nersiktų visa palti duoti
Ai, ai, ai, ai, ai, gal but gerai.

Net šuva melojo kai namo gryžau
O visi šinojo kad aš balsavau
Ai, ai, ai, ai, ai, tai dabar laikai

Is kainų septynių vienas balsavau
Irtarpe kainima išgama likau
ai, ai, ai, ai, ai, tai dabar blogai

Už tokia malone aš tikėjauš gera
Dabar mane pirma į kalhozą varo
ai, ai, ai, ai, ai, šuves ažiškai.

ATLIKES PARBIGA TĖVYNEI.

Atlikes pareiga tėvynei
Kovų laukuose tą šuvai.
Nors tu ir laisvei kelią skynei
Nėšyno nickas kastu buvai.

Ne motina akis užmerkė
Prie kapo neverkė sesuo,
Kovų laukuose šūviai gaudė
Vaitojo ūkanos rudens.

Saulėto nesulaukė ryto
 Euklus kary, tautos sūnau
 Tu užgesai kai laisvė ėvito
 Laimėjai kovą tik nesau.

Suėję giminėn prie kape
 Nežino kasgi tu esi
 Tėvynė notjina tau tapo
 O tavo broliai mės visi.

Tauta tau gražų vardą skiria
 Nežynomu kariu tapai
 Garbė per amžius tau didvyri
 Kraują mums laisvė atpirkai.

B I G Y V E N I M A S .

Ei, gyvenimas partizanų
 Linksmas, gyvas ir gražus
 Kaip romė yra skrajžot
 Po miškus ir po laukus.

Trūksta rūbų, trūksta duonos
 Bet tai niekis - žmonės duos
 Partizanai iš krumelių
 Laisvės dainą sudainuos

Žūsta vienas, žūsta atras
 Žūsta mūs šimtų, šimtai
 Partizanai neatboja
 Nes yr, kilnus jų jausmai.

Tad suspauskim ginklą broliai
 Priešui kerėtingą mirtis
 Partizanai savo žodį
 Jei pasako - įvygdis

Grait išauš pavasarėlys
 Arši kova bus baigta
 Sužydės trispalvės gėlės
 Kelsis Lietuva laisva.

LUVUSIS SKUNDAS.

Pasaulis mus leido tik tam, kad mes žūtum
 Kad liktum bežodžiais jaunistės sapne
 Kad džiaugsmo ir laimės nejautų širdunė
 Vien slėgtų per amžius žemėlė šalta.

Mes ejom į kovą, palikę
 Galikę gintuosius tėvų namelius
 Ir tūtų daržely verkiant mergelę
 Kai tyliai paklausė: „Ar grįšite Jūs?“

Nelaukite mūsų širdies numylėtos
 Mūs kūnai jau ilsis žemelėj šaltoj
 Tik sekite rūtą suginkite mėtus
 Beskamba jūs dainos tėvynėj laisvoj.

Neverkit jūs mūsų, neverkite kario
 Kurs žuvo už laisvę nelygioj kovoj
 Tik sėkit rūtelių ant išdygusiokapo
 Lai jos jau žaliuoja laisvoj Lietuvoj.

— — —

MOTINOS SKAUSMAS.

Nerimstantis smuikas vėl verks sutemoje
 Ir liesis padangėj paukštelių dainą
 Bet tu nežinojai ir tu nežinosi
 Ko verkia prie vartų motulė sena.

Vienužėj liūdnolėj trys sūnūs išaugo
 Trys sūnūs išaugo tvirtais aškolais
 Jų verkia močiutė, jų liūdi po langų
 Būt jie neateina nei anksti, nei vėlai.

Vargais išvagotas jos veidas nužvinta
 Nes be sūnelių jai laimės nebus...
 Vienas žuvo kalėjime, kitas prie širvintų
 O trečias saulėtam, gražiam paupy.

Vėl sukas ratelis vienužėj lūšnelėj
 Kas vakaras plaukia tylus žodžiai maldos
 Ir liusta nociutė prie kiemo vartelių
 Trys sūnūs negriš, nesugriš niekadoss.

- I - - - - -

MOTINOS AŠAROS.

Ne rasos lašelis ritos nuo smilgos
 Ne sknuo žerėjo tūkstankčiais žerų
 Motinėles veido ašaros suvilgė,
 Kai sūnus ėjo keliavo, ėjo iš namų.

Buvo drėgnas, drėgnas motinėles veidas,
 Ant raukšlėto veido skausmo buvo daug,
 Vieną tą turėjo ir pavojum leido,
 O širdis lyg sakė, kad nebesugriš.

Nors ranka drebėjo, laimingama sūnų
 Ir širdis žadėjo plyšti iš skausmų
 Jei tėvynė šaukia taip tegal ir būna,
 Leidžiu jam keliauti, eiti iš namų.

Sūnus jautė auką motinos brangiausios
 Ir suprato vertę ašarų, kančių,
 Todėl jįsai drasciai dėl Tėvynės stojo,
 Nors galva rėdėjo nuo jaunų pečių.

Kaukė ir aidėjo skeveldros pabrankų,
 Mūsų šemėj skraidė švynos ir ugnis.
 Visą kraštą spaudė, žiaurios priešė rankos,
 Kai kovot išėjo broliai iš namų.

Buvo karšta diena bėge kraujo upė,
 Pergalė jau aušo ryto skaistumu,
 O jis jaunas miško vidury suklypo
 Už Tėvynės laisvę, gintuosius laukus.

- o o e -

- - -

I S T R I B I T E L I Ų P O L K A

Viso kaimo šunės loja, ką
 Tai skrebukai atvažiuoja.
 Vyrai bėkit, bobos šokit,
 Kas ką turit pakavokit.

Šleivi, kreivi ir kuproti,
 Visi stribomis ginkluoti.
 Visur eina, visur lenda
 Viską vagia, ką tik randa.

Vienas sukas po kamara,
 Kitas spintoj tvarką daro,
 Trečias šverke tarp kišenių
 Ieško brolių partizanų.

Išbadėję tartum šverys
 Ryja, kenša ką patverę,
 O pririję, lyg šetonai
 Ima ieškot samagono.

Jie visai mus išteriotų
 Jei niškinių nebijotų.
 Nes dažnai jiems partizanai
 Gere pirtį iškūrena.

- 0 -

D A I N A

Vasaročamas aš kaimo
 Piemenaite pašinau,
 Ir skaisčiai raudoną rožę
 Dovanų iš jos gavau.

Dovaną man dovanėjo
 Ir šodelį iš širdies,
 Laine skriejo jaunos dienos
 Pilnos jausmo ir ugnies.

Skriejo laikas lyg vėjalis,
 Baigias vasara graži,
 Žemėn linko aukso varpos
 Gelto klevas pakely.

Iš važiuodamas iš kaimo,
 Piemenaitę palikau.
 Piemenaitė liūdnai tarė,
 Liki sveikas, grįšk greičiau.

Palikau laukus žaliuosius,
 Piemenaitę palikau.
 Mažą skaisčią širdį josios,
 Tik dabar tesupratau.

----- 8 -----

K A S P A K L A U S

Aš verkiau parįsus prie tvoros darželio,
 Kai paspaudes ranką tyliai mejei,
 Ašarom sidabro verkė rūtės žalios
 Verkė ūkanose skesdamas ruduo.

Kas paklaus ko verki ašaros kam bira
 Kas man rūtės ravint padėk diev sakis.
 Kas sky, manosios atras lino šiedą
 Kas o kas, okasgi širdį nuramins.

Šeivas dailiai svaidžiau staklės gžuolinės
 Plonos gijos draikės taip dailiai, dailiai.
 Rankšluoščius išsausiu Lietuva Tėvynė
 Tu didvyrių žemė, mestavo vaikai.

O kada žemelė bus nuo kraujo soti,
 Tada vėl sugrįšk tu subėra širgu.
 Tau vandens paduosiu moliniam asotų,
 Duosiu musišluostit rankšluoščiu dailiu.

--- o o o ---
 -- --

R Y T Ų   F R O N T E

Rytų fronte lietus lyja nuolat,
 Gal nebematysiu tėviškės savos,
 Neliepsnos jau akys meilės spinduliais
 Neakambės gitara liepos vakarais.

Tėli nuo savųjų vienas aš liūdėiu,
 Ir gitaros balso visada girdėiu,
 Rodos mylimoji skambin gitara,
 Ir atskrenda aidas iš tenai į čia.

Ir atskrenda aidas tėviškės laukų
 Švelniai glamonėja garbanas plaukų
 Pirmą glamonėjo mylima ranka,
 O debar vien vargas ir kančia už ką.

Kur kalnai pakalnės, upės ir kriokliai,
 Kur tos linksmo dienos dingo iš čionai.
 Tarp juodų arimų ir tiesių vagų,
 Dar garuoja kraujas, kritusių draugų.

Sudiev mylimoji skambink gitara,
 Prisimink kad meilė yra amžina,
 Žūsiu už Tėvynę, kurią taip myliu,
 Sudiev, mergučėle, mirtį aš turiu.

- o o o -

K A D A   T Ė V Y N Ė   Š A U K I A

Iš kaimo pilko tą bakušių,
 Kai šaukia trimytas kovos.
 Paėmę ginklus ir drabušių,
 Išėjom ginti Lietuvos...

Kovos trinitai vis aidėjo,
 Ir vyrus šaukė prie ginklų,
 O vyrai rinkos ir visėjo,
 Pramintu protėviukeliu...

./*

./"
 Mes eisim žūsim ar laimėsime,
 Bet nevergausim nėkadės.
 Mes duota žodi iš tesėsime,
 Taip, kaip Mergis kitados...

Šeštus metus mus priešas engia,
 Šeštus metus mes prie ginkly.
 Iškelsim Vytį į padangę,
 Prie kelio, miesto ir namų...

- 0 -

DVI ŠVILPINĖS

Dvi švilpinės — Vienas tonas:
 Čia Berlynas, ten Maskva,
 Kas negroja, kaip jo ponas,
 Tam nusirita galva.

Neria kilpa tau ant kaklo,
 Lietuva, girdi, laisva,
 O sukūragražią peklę,
 Ir berlynas, ir Maskva.

Tegyviuoja sausos normos,
 Ir nesaldinta kava,
 Neatskirsi nei iš formos,
 Kur Berlynas, kur Maskva.

Toks ten draugas, toks ten ponas,
 Toks ir bėdas, kaip spalva!
 Viens raudonas kaip šėtonas,
 Antras rudas kaip šuva...

- o o o -

--

VYRAI PAKELKIME GINKLUS

Vyrai pakelkime ginklus
 Prieš žiauriūju budelių gaujas.
 Nors laukia mirtis tau karžygi,
 Bet Lietuvai laisvę turi par nešt.

Audringą rudenio rytą,
 Girdėjom kai šaudė smarkei,
 Ten krito lietuviai didvyriai,
 Tai narsūs Lietuvos vaikai.

Atvežė mūs brolius lietuvius,
 Suguldė ant žemės juodos,
 Itribiteliai kojom juos spardė,
 Ir keikė koliojo biaurei.

Gulėjo ten visą savaitę,
 Numesti prie valščiaus tvoros,
 Ir niekas jų nepripažino,
 Nors matė brolis ir sesuo.

Bet tamsią penktadienio naktį,
 Suguldė į duobę juos.
 Suguldė ant kalno žalian pušinėlių,
 Be karstų ir be tvarkos.

Itribiteliai išlygino duobę,
 Paliko nakties tamsumoj,
 Nei kryžiai nei gėlių buketai,
 Nepuošė karžygių kapų.

Prie karžygio kapo būdėjo,
 Pušelės aplinkui,
 Jos rodos kuždėti kuždėjo,
 Kodel nėra kryžių prie jų.

Bet ankstų sekmadienio rytą,
 Jų kapas sužydo gėlėm,
 Čia kryžius daugybė vainikų,
 Ten puošė karžygių kapus.

ATSKRĪDO VABOLAS RAUDONAS

Atskrido vabolas raudonas,
Išydināšis Lietuvā.
Ir jos dzieduose baidu līdzā,
Ziaurīši susūķes buvo.

Sudraskē trīspalvā, paniekino jis jā,
O vyiņi pamynē grācināšanos mirēia.

Išviļo vabola raudona,
Rudais sparnais vabzdy,
Mūsēdo rusai mums nuo sprando,
Ušēdo vokiētis.

Ir vēl tamsiās dienas ir vēl tamsi naktis
Lietuvi, ī darba, o laisvė tau sugriš.

Daug mūsu veļa ir kankina,
Raudoni vabalai,
Mums vokiešīši šādējo laisvā,
Bet kas tie pašādai.

Prigrūdē vagonus jie veļa ī rytus,
Ī baidīšas kautynes jie stumia lietuvjus.

Sakyk, brangioji tēviškēle,
Ar laisvė besugrišAr aukštojoj pašangēj,
Saulutē benušvis.

- o o o -

NEIŠEIK

Neišeik, neišeik tu lē sodšīaus,
Nepaliki šilvyčīn vieny...
Be tavēs vakarais bus nobodūs,
Be tavēs nebus sodliuje dainy...

Tavo tēvo aplūšē laivelis,
Bus našleitys akurdus betavēs,
Vyāniosveidas geguši išbalēs,
Tavo šodšīn līdānū pasiges...

Neišaik, neišaik tu iš sodžiaus...
 Be tavęs nebūs sodžiuoj daimų...
 — Aš tau kruvina žiedą parodžiau —
 Nepalik akmenėlių vieni...

— o o o —

A R T I K Ė S

Nors krauju eilės būt iš rašyto,
 Pasaulys netikės.
 Kad gatvės rauda krauju dašytos,
 Mūs brolių... kas tikės.

Kad kūnai ramstė tvoras miestelio,
 Kad spardė kojom juos,
 Kad varnai krankė prie balto kelio,
 Sau laukdami puotos.

Veidu ju prausė lietus užėjęs,
 Vėjalis bučiavo kaktas,
 Uš savo šeimę už tėviškėlę...
 Rodos sakė: „kritome mes.

Lietus nulijo kraują nuplovė,
 Niekas jų jau nelaidos,
 Vėl kur nuveš į griovį.
 Varnos akis jiems kapos.

Broliai jūs kritot už Tėviškėlę,
 Troškote laisvės brangios,
 Ar netikės kas, kad priešas užėjęs,
 Žudė už laisvę, ir žodį tiesos.

— o o o —

— — —

K A U T Y N Ē S

Lietas lyja. Mū lietam
 Susimaiš kūlīkos plieninās.
 Netoli pulkēlinis pamatsū
 Mārzīnā, degutuotā milinā.

Tarška šūvīai, granatū
 Šproģīnai ir dulkēs.
 Tuola priēšas, mūs puola. Nes matom,
 O vadāsīako: mums: "Pulkis".

Ir nes puolam. Mūsū jēgos
 Bešint kartū mašēnēs.
 Krīnta draugās bežādē, bejēģis
 Kraujās dašo jo paaki dašņi.

Nes īsiuntom. Uš drauga! Uš broļi!
 Girdīu māukia īsiuteš mūs vadās.
 Ir jaučiū zēs ir dangū prauģom
 Bors tēs kūlīkos mūs aplīkui bādē.

Krīnta priēšai, kaip mūsēs.
 Krīnta švērīs degutuotom milinā
 Ir matom nes visus juos īšmūsīs
 Uš drauga, uš broļi, šēvynē.

Tilats šūvīai, Valio!
 Škambis vīškas pergālēs šūkis,
 Tik laimēt, tik sūmūt mūs dalis,
 O laimējus tik laisvėj gyvuoti.

O lietas tebelyja, o merkis,
 Plauna kruja partizanni nos veido.
 Saulē, mirvī dīdvyrio apverkas,
 Tarsī kraujō dēmē musilēido.

J A U N Y S T Ē

Sakau dienas praecina — negrišta
 Ir jos niekad atgsl nesugriš.
 Ak, jaunyste! Gražioji jaunyste,
 Ko tik skausmā terandī širdy...

Bandau klausti save taip dažnai aš,
 O jaunystē tyli kaip mirtis.
 Ir taip liēdesio dienas praecinašēt nepakviesto
 Bet nepakviestos vēl jos sugriš.

Eik per kaimā, Armonika tyli.
 Vietoj jos verkia sesē jauna,
 Vos tik vakar bernužī pamilo,
 O šendien jo gyvo jau nāra.

Oty motinū sielvarto marios
 Kas ateis iš kur nors iēdžiovint?
 Visā kalte suverčiams karui,
 O po karo kas tars jums: „mamyt“.

Karas baigēs. Padangēs jau juda,
 O žmogus tebeguli miške.
 Kas pakars mūsu tēviškēs juda,
 Kas mums laisvē kukuos gegute?

Zinia — balsas. Iš tāloir tyliši
 Sako mums jog jaunystē sugriš.
 Vēl nupinsim tēvynei vainikā
 Ne dziedū, o iš meilēs širdy.

Vēl šalios ir šydēs šalios lankos,
 Vēl plovėjai sundalgiais išeis,
 Uēsišiaups mirties siaubas — patrankos
 Ir liūliuos vēl daina pagiriašs.

- o o o -
 - - -

S O V I S

NELAISVĖ

Jie prakeikė režimą
 Jie, o jie – bolševikai
 O paliko tik kruviną žymę
 Ir skausmo vainiką.

Tikra laisvė – nelaisvė,
 O valia, ne valia jiems.
 Kad parkritę vėl kelemės.

Žydėjo, sužydėjo darželių
 Dagios rožės raudonos,
 O zolytė vėl jau žalia,
 Trokštam laisvės kaip duonos.

Ir kovoja prieš juos
 Prieš jų saulę raudoną
 Su meile ir ryžtu veiduos
 Ašuočiai – partizanai.

Daugel buvo jėdaug
 Pakelėję ir prie tėviškės.
 Kas gyventų juos, kas beatšauks
 Verksmą tėviškės?

O mes tikim ir laukiame kažko,
 Kažkuo nematyto.
 O žara jau aukštai, jau aukštai
 Tuoį bus rytas.

Baigia pūti po kojom
 Rožės stiebas dagus.
 Tuoį prašys laisvės rožės
 Mūs širdy ir veiduos.

- 0 0 0 -
 - - -

Š ū v i s

A R T I K Ė S

Nors krauju eilės but išrašytos,
Pasaulys netikės.

Kad gatvės raudo krauju dažytos,
Mūs brolių... kas tikės.

Kad kūnai ramstė tvoras miestelio,
Kad spardė kojom juos,
Kad varnai krankė prie balto kelio,
Sau laukdami puotos.

Veidus jų prausė lietūs už ėjes,
Vėjalyš bučiavo kaktas,
Už savo žemę už tėviškėle...
Rodos sakė: „kritome mes.

Lietus mulijo krauja muplovė,
Niekas jų jau nelaidos,
Vėl kur nuvež į griovį,
Varnos akis jiems kapos.

Brėliai jūs kritot už tėviškėle,
Troškote laisvės brangios,
Ar netikės kas kad priešas užėjes,
Būdė už laisvę ir žodį tiesos.

- o o o -

A K, N E K L A U S K I ! . . .

Ak, neklaus ki, kam klajoju,
Nežinamuose laukuose.
Ir kas naktį kam sapnuoju,
Partizanus miškuose.

Iš milžinkapių girdėti,
Kyla Vytauto dvasia.
Ir ištiesus rankas moja,
Sudarykite gretas.

./•

Kietų, tvirtų rankų,
Nors pablyškusiais veidais,
Vyrai stoją prie patrankų,
Su naujų įiegtų kaupais.

Kulkos zvimbia, priešas krinta,
Prieša prislėgė mirtis,
O lietuviška dainelė,
Toli dar galingai skris.

- 0 0 0 -

KALBA SU PAUKŠTELIAIS

Neburkuoki, karvelėli, neburkuoki,
Neburkuoki žalių girių glūdumoj.
Paklausyki, ir lakštutė nebesuokia,
Tik girdėti vien tiktai rauda mamos.

Nekukuoki, gegutėle, nekukuoki jau.
Nevirgdyki sesutėlės mylimos.
Pakukuosi, bus dar laiko, pakukuosi
Kai sulauksim laisvos saulės šilimos.

Nebekalki, geneliukai, nebekalki.
Neardyki, senos drebulės žievės,
Nes be laisvės beigia jau ir jis sušalti,
Om mumsplyšta vien iš sielvarto širdis.

Pasidžiaugsit jūs paukšteliai, padainuosit.
Padainuosime ir mes tuoj su jumis
Kai iš augęs, iš bujojęs aimanose
Laisvėį žiedas balta lelija pražys...

Š ū v i s

- 0 0 0 -
- - -

PARTIZANO MYLIMOJI

Karta visai atsitiktinai

Mane keistai užklausė:

– Pasakyk, mielas, ką – žinai?

Kas tavo mylimiausia?

– Ar geltonkasė ta liekna,
Greita, grakšti kaip stirna?

– O ne!, – tariau, – o niekad ne!

Visur tokių juk pilna.

– O gal brunetė, juk žinai,

Ta visada kur juokias?

– O niekados. Ne! – Anžinai

Su ja aš nesusituoksiu!

– Tai kas, taikas galų gale?!

Tai kas gi mylimiausia?! –

Piktai primerkus akeles

Mergaitė vėl paklausė.

– Gal sena motina, Eila
Vargų veidais raukšlėtais?

Atsidusau duma gilia

Ir atsakiau iš lėto:

– Ne geltonkasė ta, girdi?

Ir ne linkama brunetė,

Net ir ne motina širdy

Užsikovojo vietą...

– Myliu už visa ką labiau

Varginga mūsų žemė

Aplaistytą krauju draugų.

Narsiųjų partizanų.

– Mes manė papuošėm kraujo gėlėm

Mes mano mylimiausią.

Baigiau. O ji – nuleidus akeles

Nuėjo. Nebeklausė.

TĀ VAKARĀ SODAI RAUDOJO

Tā vakarā sodai raudojo
 Ir verkē darželī rūta
 Ir dūzgē retežiai ant koju
 Verkē mylimoži viena.

Taip vysta jaunystē tarp štangu
 Apkaustīti kūsta už mas
 Toks mažas apkaustytas langas
 Taip ilgu ir liūdna varguos.

Ten vsikššiojo sargas paniēreš
 Ir juodas tamsus kaip naktis
 Mergaitē sukniubo po vartais
 Jos laukē skaudžioji buitīs.

Eik tu nuo šiu vartu plieniniū
 Tie vartai tavēs negirdēs
 Negirdēs nei tie nūrai storieji
 Nuo verksmo, tik širdī skaudēs.

Eik tu nuo šiu vartu plieniniū
 Eik ten kur aušra sukībēs,
 Kur broliai išejē ī laisvę
 Galingas dainas uē dainuos...

Mors paukššiai patamsī dar miega
 Sesute, neverk neliūdēki
 Ir Tu kaip prieš audrā/stovēki
 Ir Tū broliū dainas daihuok!...

- o o o -
 - - -

1947.XII.23.

TENAI KUR ŽALIAS MIŠKAS

Tenai kur žalias miškas,
 Vis ošia neramus,
 Ten pavergti lietuviai
 Suranda sau namus.

Į bunkerį suėjo
 Sūnų daug Lietuvos
 Ramiai kalbėjos tarės
 Dė laisvę kaip kovos.

Dangum mėnulis plaukė
 Išblyškęs neramus,
 Miegojo mus lietuviai
 Sapnuodami namus.

Sargyboj viens stovėjo
 Gėrėjos mėnuliu
 Ak mylima mergelė
 Mueiti negaliu.

Rytoj sargyba miela
 Jau kitas brolys neš
 Nenusigask, mažyte
 Į langą belsiu aš.

Dukrelė klausia mamą
 Kodėl taip neramu?
 Kodėl taip miškas ošia
 Taip klaikiu ošimū?

Ar ežero krūtinė sukaustita ledu
 Šendien dejuoja braška
 Atodūsiu gailiu.

Po žygio jie ilsėjos
 Miegojo sau ramiai
 Sapnuose jiems sapnavos
 Vis mylimi namai.

./
 O budeliai apsupo
 Tarsi šunų gauja
 Prie bunkerio prislinko
 Sutrugdė ji, tylą.

Naktis švynu kvatojo
 Staiga ir nelauktai
 Ir gėrė brolių kraują
 Čekystai lyg vilkai.

Mėnulis nusigandęs
 Apsidengė rūku
 Sužeistų brolių kūnus
 Žiūrėt buvo klaiku.

Ta naktį ūkanotą
 Aplinkui neramū
 Išmėtė mieste brolius
 Ant gatvės akmenų.

Ir pazarais liepsnojo
 Padangė Lietuvos
 Ir niekad netikėjo
 Tokios baisios kovos.

Bet nėvisi dar žuvo
 Kiek buvo jų būry
 Į mišką greit babėgo
 Dar broliai keturi.

Ilgai gulėjo broliai
 Miestelio grindiny
 Suplėšyti jų rūbai.
 Ir kūnai kruvini.

Senutė motinėlė
 Taip praverkė akis
 Jos mylimas sūnelis
 Su laisvė nesugrįs

Ėkystai vis tyčiojos
 Iš Lietuvos sūnų
 Žydėjo kraujes rožėm
 Ant gatvės akmenų.

Ėkystai mūsų brolius (paslėpę)
 Paslėpę šuliny
 Galvoje nesuras čia
 Draugai jų mylimi.

Čia ilsisi lietuviai
 Prislėkti akmenų
 Į laisvę skintį kelio
 Dar liko jai sūnų.

Ir kai laisvoį tėvynėj
 Trispalvė plevėsuos
 Paskęs
 Paskęs kapai vainikuos
 Sūnų mūsų Lietuvos...

Ir dangų rams paminklai
 Už kritusius kovoj
 Ramu gyvent ir gera
 Laisvoj bus Lietuvoj...

- o o o -

RUDENIS AIDAI

Ko palinkote pušelės,
 Ant šventosios kranto?...
 Jau gelsvi giružės lapai
 Tykiai šemėn krenta...

O giria taip gūdžiai.
 Siaučia vėjai kinūs.-
 Berimas tyliai ateina
 Rudenio arimais...

Ko palinkote pušelės,
 Ant šventosios kranto?...
 Šviesios žvaigždės šviesią naktį
 Užu girios krenta...

- 000 -

O I NEVERKIT SESĒS

Oi neverkit sesēs, savo broliņ,
 Jei lūpas jū mirtis palies,
 Jei neparvēž jums karoliņ,
 Iš tolīno Sibiro šālies.

Iš tos šālies kur vysta gēlēs,
 Ir gesta kiekviena daina.
 Kur ašarū prigēres smēlis,
 Ir Saulē tākia kruvina...

Mergelē mellei pabučiavēs,
 Jā suraminēs palikai.
 Jei laisvē iš kovot šādējāi
 Per greit tu mirtī sutikai...

Verkē mergelē ir tėveliai,
 Trenksmai aidējo pašiliais.
 Ir tie žiaurieji budelāi,
 Sugrišt tau tėviškēn neleis.

Tave jie spardē ir kankino,
 Tave o broli tu brangus!
 Raudonom rošēm žemē žydo,
 Ir krauju puošēsi dangus...

Negriši tu brangus broleli,
 Tėvynē tik tave minēs.
 Negriši nei tada, kaimūs šalelēj,
 Nebus melo nei klastos...

O I NEVERK MOTINĖLE

Oi neverk motinėle kad būvo sūnu,
 Nuo priešų beširdžių rankos,
 Jis užmigo saldžiai, ir apleido jausmus,
 Jo širdies jau nieks nebetranko.

Ten tarp tamsių miškų, ir tarp krūmų žalių,
 Lietuvys sau prieglauda randa,
 Kuris myli karštai savo žemę tėvų,
 Kovotį už laisvę tas gavo...

Nuo pelkynų gilių, iš anapus miškų,
 Pasigirdo kulkosvaidžių aidas.
 Sudejavo garsiai nepalikit draugai,
 Nes krauju jau driekiasi veidas...

Taip išgirdę draugai, jie nubėgo tenai,
 Kur buvo girdėti šaukimas.
 Tarp lapužalių, tarp eglaičių tankių,
 Jau miršams didvyrys kankinas...

Ima jį ant rankų, veržia šilku žaizdą,
 O galvą jam skausmas kankina.
 Kulka siūsta priešų, jo nepagailėjo,
 Sužeidė jo kūną skausmingai...

Jie parkrito visi, o bala taip gili,
 O kraujas vis čiurkšlėmis bėga.
 Jūs mieli draugai matau vistik blogai,
 O kerštas krūtinėj man verda...

Taip nusilpo visai bekvėpavo lėtai,
 Tik ištarė žodį skausmingai.
 Aš jau mirštu visai, jus palieku čionai,
 Išsigelbėkit jūs nors laimingai...

Gal jau buvo skirta nuo aukščiausio dalia,
 Paaukuoti man savo gyvybę.
 Del žmonijos visos, ir kultūros doros,
 Del tavęs o brangioji Tėvyne...

Jam nusvyro galva, tarp berželių žalių,
 Ir lūpos sušiauptytos nutilo...
 Sužeistasis kantei, nesiskundžia kančia,
 Tik malda į padangę kyla...

Ir išvydę jie priešą čia pat,
 Paliko jį vieną po krūmu gulėt.
 Tik kančia kupini, partizanai jauni,
 Nematomi priešo pabėgo...

Priešas puolė sparčiai, spardė kūną žiauriai,
 Kur bunkerei kurian tu būdėjai...
 Kurgi tavo draugai ar jau tu nematai,
 Gal ir jie kaip tu čia guli...

Ir žiaurumai tie jų lyg plėšrųjų žvėrų,
 Ir medžiai tą viską supra to.
 Nematyti tautos ir kultūros tokios,
 Juk visas pasaulys tą mato...

Štai rytojaus diena jau ramybės pilna,
 O girele giruše žaliuji...
 Ką tu vakar matei kodėl tu nesakai,
 Kodėl šendien taip liūdnai dūmojį...

Bet tarp tų keturių, berželių žalių,
 Štai kodėl gėlė jau pražydo.
 Rodos niekas čionai, tokios gėlės tikrai,
 Nei vienas praeivys nematė...

Bet ateiktu štai čia yra Kristaus kančia,
 Tarp lainės kančia ir idėjos...
 Ir vainikas kančia, nelė miško gėlių,
 Net kapas galbut pažymėtas...

Susirenka čionai naktį miško draugai,
 Ir maldai tyliai susikaupia,
 Už sielas visų partizanų jaunu,
 Kyla malda pas aukščiausį...

L I E T U V O S K A R Š Y G I U I

Šale prie kelio palinkes kryžius,
 Baltos alyvos šlama tyliai,
 Žole apauges karšykio kapas,
 Jis už tėvynę žuvo tyliai...

Miekas nelanko karšygio kapo,
 Nes gi nežina sesė jauna.
 Prie kapo meldžias tėvas močiutė,
 Baltos alyvos šlama tyliai...

Kai sesė Lietuvė būna darželi,
 Gėlės ir rūtis gražiai šaliuos.
 O tu, berneli kada tujosi?
 Gintį tėvynės platių laukų.

Verkiančia širdžia tau palydėsiu,
 Duosiu kryželiį tau dovaną.
 O jeigu žūsi gindams Tėvynę,
 Ramiai ilsėkis tautos širdy.

O jei sutuistat kur nors vaitosi,
 Mažas kryželys tavo vaguos.
 O jei sugriši į tėviškėle,
 Laisvas laimingas lankyk mane...

NE VILNYS ČIURLENA.

Negailei kukuoja gegutė raiboji,
 Ne vilnys čiurlena upelio gilaus.
 Tik gailiei tenverkis močiutė senoji,
 Ant aukšto kapelio sūnelio brangaus.

Jauniausias jis buvo močiutės sūnelis,
 Išleidžiant įkovą ji meldė už jį.
 Bet buvo sūnelis prie upės Sveatosios
 Begindams Tėvyną šiauriajan mūsų.

Oi, kelkis, oi kelkis, sūneli tu mano!
 Gana, pailsėjęi kapeli gilian!
 Jau gėlės pražydo upeliai čiurlena,
 Jau krint ašarėlė daili ir graži.

• - 0 0 0 -
 - - -

T U R I N Y S.

1	Aukštaitijos vanagų Himnas.....	1pus
2	Partizano malda.....	1
3	Ir kraštas sudejavo.....	2
4	Jaunystę prisimimus.....	3
5	Ir žiedai liudi.....	4
6	Saldu yra mirti dėl Tėvynės.....	5
7	Jums pirmieji žiedai.....	5
8	Laisvužei žydint.....	6
9	Sutemosė.....	7
10	Nekviesti svečiai.....	8
11	Brolių žygis.....	9
12	Kalinių daina.....	10
13	Sugrišk sūneli.....	11
14	Kraujas už kraują.....	12
15	Sesuo broliui tremtiniui.....	13
16	Šalin.....	14
17	Partizano ilgesys.....	14
18	Žygis.....	15
19	Jums pirmieji žiedai.....	15
20	Atsisveikinimas.....	16
21	Motinos auka.....	17
22	Sudiev.....	18
23	Motinos kančia.....	18
24	Kam užmiršai.....	19
25	Dėl laisvės.....	20
26	Kur jis.....	20
27	Partizano testamentas.....	21
28	Partizanai miške.....	22
29	Raudonojo teroro auka.....	23
30	Dėl tavęs tėvynė.....	23
31	Jų žuvo devyni.....	24
32	Aš prisikelsiu.....	24
33	Juos išdavė.....	25
34	Vergija.....	26
35	Tėvynei.....	27
36	Viltis.....	28
37	Laisvė bus.....	29
38	Kova dėl laisvės.....	29
39	Motinai.....	30
40	Atgimstančiai Lietuvai.....	31
41	Gegužės Marijai.....	31pus

42	Nusiskundimas ir bausmė.....	32 pus
43	Laisvės kaina.....	33
44	Ach tu vergija.....	33
45	Nakvininkai.....	34
46	Čiulbėk čiulbėk.....	35
47	Istrebitelių polka.....	36
48	Daina.....	37
49	Neliudėk močiutė.....	38
50	Fotografija.....	39
51	Ruduo.....	39
52	Ukmergiškių partizanų daina.....	40
53	Lietuvai.....	41
54	Prašom prašom paklausyti.....	41
55	Laisva bus šalis.....	42
56	Laisvės maršas.....	43
57	Kupiškėnų liaudės dainelė.....	44
58	Oi torka torka.....	45
59	Išdavikams.....	45
60	Balsavusio skundas.....	46
61	Atlikęs parigą tevynėi.....	46
62	Ei gyvenimas.....	47
63	Žuvusio skundas.....	48
64	Motinos skausmas.....	48
65	Motinos ašaros.....	49
66	Istribitelių polka.....	50
67	Daina.....	50
68	Kas paklaus.....	51
69	Rytų fronte.....	52
70	Kada tevynė šaukia.....	52
71	Dvi švilpinės.....	53
72	Virai pakelkime ginklus.....	54
73	Atskrido vabalas raudonas.....	55
74	Neišėik.....	55
75	Ar tikės.....	56
76	Kautynės.....	57
77	Jaunystė.....	58
78	Nelaisvė.....	59
79	Širdies nerimas.....	60
80	Malda.....	60
81	Ar tikės.....	61
82	Ak neklauski.....	61

83	Kalba su paukšteliais.....	62
84	Partizano mylimoji.....	63
85	Taš vakara sodai raudojo.....	64
86	Tenai kur žalias miškas.....	65
87	Rudens aidai.....	67
88	Oi neverkit sesės.....	68
89	Oi neverki motinėle.....	69
90	Lietuvos karžygiui.....	71
91	Nex vilnys čiurlena.....	72

